

CĂNTECUL FECIOAREI CĂLUGĂRITE

Ștos ieta devcionâcica
 Bog listi ni dal,
 Ștos ieta za devcionâcica
 Bog doli ni dal
 Paiehăl moî teatinca
 Za baiărâmi,
 A măminică
 Za ciornâm papom.
 Stucnula, griucnâla,
 Iu varót calitò ;
 Ustala padscocila,
 Vâșla za varót.
 Ia dumâla :
 Teatinică sa baiărâmi ;
 Priejăiti măminică
 Sa ciornâm papom.
 — Schidâi döcicică,
 Svètla plătea
 Nadivâi döcicică
 Ciornăiu, mântiu !
 Beruti nójnițâ
 Minie pastrăgati.
 — Rodnâia măminică,
 Na rècicicu shòdiu
 Belila smòiu
 Rumeâna satrù.
 — Smòiști detișea
 U cheli sedișea
 Bògu molisea.
 Priejăiti teatinică
 Sa baiărâmi
 — Ciiș ieta
 Chèles novâia

Cum acestei fecioare
 Dumnezeu lingusire nu i-a dat,
 Cum acestei fecioare
 Dumnezeu soartă nu i-a dat,
 S'a dus tăticul
 Să aducă boeri
 Iar mămica
 Pe popa cel negru.
 A bătut, a răsucit
 Veriga la poartă.
 S'a sculat, s'a ridicat
 A esit la poartă.
 Eu credeam
 C'a venit tăticu cu boieri.
 Dar a venit mămica
 Cu popa cel neagră :
 — Desbracă-te, copila mea
 De rochia colorată
 Si îmbracă-te, fetițo,
 Cu rasa cea neagră !
 Iau foarfecile
 Pe mine să mă tundă.
 — Mamă dragă,
 Mă duc la râusor
 Să-mi spăl înăbeala
 Să-mi șterg rumeneală
 — O vei spăla, fetițo,
 Stând în chilie
 Rugându-te lui Dumnezeu,
 Sosește tăticu
 Cu boierii :
 — A cui e această
 Chilie nouă ?

Ciliș ūtă .
 Starâcîca malôdenîcaia
 Schidâl dôcicîca
 Ciornâiu mânțiu ;
 Nadivâi dôcicîca
 Svètlâiu plâtiu
 Bûdu carmitî teatinîeu
 Meahchim calaciòm
 Bûdu pâtiu teatinîeu
 Cliucevòi vadoi
 Bûdu carmitî mâmnenîeu
 Tvèolâm suhariòm
 Bûdu pâtiu maminîeu
 Balòtnâi vadoi

Cine e această
 Stariță tinerică ?
 Desbracă-te, fiica mea,
 De rasa cea neagră
 Si îmbracă fetițo
 Rochie colorată.
 Am să-l hrănesc pe tăticu
 Cu colacii moi,
 Si-am să-l adăp pe tăticu
 Cu apă de izvor;
 Am să hrănesc pe măm ca
 Cu pesmeți mucigăiți
 Si-am să adăp pe mămica
 Cu apă tulbure de balta

Cules din satul Caracoium de Cuzmici Trahim, normalist.